

TÉREY JÁNOS

Áldatlanság

Magyar idő szerint éjszaka.

*A panaszfalón még csak tizenennyolc rovátka.
Kóstolódás Pesten, kevered a Blahát
és a Jászait (színésznő-színésznő).
Még zavarba ejtenek az aluljárók,
rajzasztalon komponált fő- és melléktémáikkal.
A felszíni közlekedés boldogít,
főleg Zugló archaikus villamosain.
Szemináriumok előtt egy-egy vodka,
filmszakadás-gyakorlat egyedül a gólyabálon.
Amúgy: a csigaléptekkel araszoló délutánok.*

Magyar idő szerint éjszaka.

*Pörög rengeteg óriás kislemez,
csodálod, mennyi újkeletű szemetet
megtűr a türelmes éter.
Vasárnapi levelező vagy; papíron
műveled a pusztába kiáltást.
Olyan nevetséges ez, mint hosszan
integetni alkalmi társalkodónődnek
az olajszagú, augusztusi állomáson.
Maradt egy tucat otthoni címed.
Füstfüggöny mögött a félelmetes kikötő,
álhír érkezett: elmentek a kérők,
és magukkal vitték Penelopét is.*

Magyar idő szerint éjszaka.

*Ezt sem a tűzhely mellett töltöd,
mérőföldre jutottál a házi boldogságtól.
Még csak az eredendőt ismered,*

*a Két malom utcait, a tágasabbikat.
Máris többet éltél, mint Nemecek
Ernő, volt időd bepiszkolódni
– épp csak, amennyire kell –,
és a hamvasság hamar odalett.
De a tűzhely is. Azt kell visszapörölnöd.
Magnetizálva vagy, rabja a réginek,
az egyetleneknek. Süketen az újra.*

*Magyar idő szerint éjszaka,
találgatások a Második Eljövételről.*

Valaki

*Az a feneség, hogy ilyenkor
az alapoktól kell kezdenem.
Alkalmazom a tanult beszéd alakzatait.
Hangyaszorgalommal vagy dögletes rutinnal
– mikor hogy – föltérképezem az ismeretlent.
A Szentkuthy-féle kategóriák
egyikében se sorolható be.
Nem „hetéra”, mert nem tompa fényű közkincs,
igaz, elsősorban a test hálája köt hozzá.
Nem „mondén divatnő”, mert nem él
nagy életet, és nem is szép különösebben.
És nem „hitves”, mert olyan csak egy van.
(Rögeszmém szerint, mely eleven még
ez inséges időben.)
De másokkal alszom, ezért megtanultam
a közlekedést meg a boltok
fekvését a lakásuk környékén.
Jellemző, hogy kifakulásom
tanúi mindig budai nők.
Terápiás vonalak, visít a telefonálat.
Szívtájékon semmi, de semmi.
Vacsorával várnak, de nem mondják békebeli*

gráciával, hogy megjött az uram.
 Ugyanaz a széphistória –
 kivonatosan, új füleknek.
 Cserébe meghallgattam egy másik életet,
 és meg is pihentem benne egy pillanatra,
 én, a ballaszt.

PATAKI FERENC: CSILLAGPÖTTYÖS HÍRNÖK